

POLITIKA

(ili kako je i malo često i previše...)

Ne znam da li se neko od vas sjeća one serije *Alo, Alo?* Dakle, što se mene tiče, svaka sličnost sa situacijom u BiH je ne samo namjerna, već i velika. Pogotovo u dijelu BiH koji se Federacijom zove... Rene, kao pravi *Drug Broj Jedan*, suvereno kuha i raskuhava (političku) situaciju. Ne fali ni herr Flick, samo što je on na državnom nivou, a dva *HDZ - a* kao dva pilota nikako da dočekaju da ih prebace kući ili u našem slučaju, u vlast. U čitavoj situaciji najbolje prolazi, pogodili ste, Rene iliti *Drug Broj Jedan*, jer iako mu je žena poružna, konobarice vade stvar. A *Drugovi*, kao što znamo, vole kafane, a ponekad i haustore...

U međuvremenu, kao svaki vezir, koji jedva čeka sa postane kalif umjesto kalifa iliti *Druga Broj Dva*, zamjenik Premijera postaje Premijer umjesto Premijera. I pravo je, ako ćemo iskreno, jer ne može i harem i vlast...

U međuvremenu, *Bosnalijek* je skoro pa ruska firma, strane investicije su kolapsirale, pare nisu problem jer para nema, aktualna vlast manje više se raspada, pa se masovno i sve bezobzirnije uzimaju "otpremnine"...

I možda ovo na kraju krajeva nije ni loše. Neko iskusan svojevremeno je rekao da stvari moraju postati gore da bi mogle postati bolje... I možda je na kraju ipak potrebno da se situacija u BiH dovede do ivice eksplozije, a ne bi li se svi dovoljno prepali da shvate da eksplozija ne pravi razliku između onog ko ju je izazvao i onoga kome je namijenjena, već svi lijepo i pravo odu dođavola, da prostite.

A kako razmišljaju vidi se po tome što im ne valja ni ono što lično smisle.

Dogovori idu kao u slijedećoj ISTINITOJ priči.

Dakle, jednog dana do hodže u Tuzli dođe jedan čovjek i reče mu: Efendija, sinoć sam sanjao majku i oca, koji su umrli ima deset godina, pa bi htio da te zamolim da nešto proučiš pred njihove duše. Može - reče hodža - bit će, ako Bog da. Ama - reče ovaj - ja bih brate volio da ti meni odmah kažeš koliko to košta, da ne bi bilo nesporazuma poslije.

Hodža, naviknut na to, imade spreman odgovor - ja to ne naplaćujem, ne dao Bog, za to nema cjenika. A ako nakon što proučim dadneš nešto to je do tebe, neću odbiti. Ali nije moranje, proučiću ja to i bez toga... Ali ovaj navalio da hodža kaže cijenu i gotovo. Na kraju, hodža mu reče: "Vidi, ti si, kad si krenuo jutros do mene, već odlučio koliko bi halalio za to. Pa, eto, neka bude toliko, koliko si jutros pomislio".

Ovaj se zamisli i nakon podužeg razmišljanja reče: "Ma, hodža, Boga mi, puno je to..."

I ode preko vrata... Ne moram ni govoriti da se više nije vratio.

I kako rekoh na početku, ponekad je i malo previše.

A od koga je i dosta je.... **B**

Aida Delić,
glavna i odgovorna urednica